

Identification of Factors Influencing Domestic Violence Against Iranian Women with Afghan Immigrant Spouses

Sima Mortazavi¹, Faramarz Sohrabi², Hossein Eskandari³, Ahmad Borjali⁴, Mahdi Khanjani⁵

1. PhD student, Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran. E-mail: Sima.mortazavi.psy@gmail.com
2. Professor, Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran. E-mail: asmar567@yahoo.com
3. Professor, Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran. E-mail: sknd@aut.ac.ir
4. Professor, Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran. E-mail: borjali@atu.ac.ir
5. Associate Professor, Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran. E-mail: Khanjani.mahdi@gmail.com

ARTICLE INFO

Article type:

Research Article

Article history:

Received 03 October 2024
Received in revised form 25 March 2026
Accepted 22 May 2026
Published Online 23 September 2026

Keywords:

domestic violence,
Iranian women,
Afghan immigrant spouses,
family relationships.

ABSTRACT

Background: In Iran, marriages between Iranian women and Afghan immigrant men are on the rise; however, there is limited information available regarding domestic violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses. Domestic violence is a serious social and public health issue that requires a precise understanding of the influential factors in this context.

Aims: This study aimed to identify the factors influencing domestic violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses. This study could contribute to improving policies and prevention programs aimed at addressing domestic violence in these communities.

Methods: The present study utilized a descriptive phenomenological approach. The target population consisted of all Iranian women who were victims of domestic violence with Afghan immigrant spouses residing in Tehran province. The sampling method was a snowball technique, ultimately resulting in interviews conducted with 14 participants. Data collection utilized semi-structured, in-depth interviews, and the collected data were analyzed using a seven-step Colaizzi method.

Results: The results indicated that factors such as personal characteristics of women (such as age, education, and economic status), characteristics of Afghan spouses (economic, cultural, and social), and family and social factors (such as cultural pressures and societal attitudes) play a role in increasing domestic violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses.

Conclusion: Given the findings of this study, it appears that a precise understanding of the factors influencing domestic violence in this community is crucial. This study can aid in formulating policies and prevention programs against domestic violence towards Iranian women with Afghan spouses, leading to improvements in their social and health-related conditions.

Citation: Mortazavi, S., Sohrabi, F., Eskandari, H., Borjali, A., & Khanjani, M. (2026). Identification of factors influencing domestic violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses. *Journal of Psychological Science*, 25(163), 1-20. [10.66224/jps.25.163.6](https://doi.org/10.66224/jps.25.163.6)

Journal of Psychological Science, Vol. 25, No. 163, 2026

© The Author(s). DOI: [10.66224/jps.25.163.6](https://doi.org/10.66224/jps.25.163.6)

✉ **Corresponding Author:** Faramarz Sohrabi, Professor, Department of Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran.
E-mail: asmar567@yahoo.com, Tel: (+98)9155810800

Extended Abstract

Introduction

Domestic violence within intercultural marriages involving Iranian women and Afghan immigrant spouses is a complex issue that requires a nuanced understanding of the factors at play. The increasing trend of cross-cultural marriages in Iran has brought attention to the dynamics of these relationships, particularly concerning domestic violence (Walker-Descartes et al., 2021). This phenomenon underscores the need for comprehensive research and targeted interventions to address the specific challenges faced by women in these unions. One aspect that contributes to the complexity of domestic violence in intercultural marriages is the intersection of personal characteristics and cultural backgrounds. Iranian women in these relationships may face unique challenges based on their age, education, and economic status (Kourti et al., 2023). These factors can influence power dynamics within the relationship and impact the likelihood and severity of domestic violence. Similarly, Afghan immigrant spouses bring their cultural values and experiences, including economic disparities and differing norms around gender roles, which can contribute to tensions and conflicts within the marriage. Familial and societal pressures also play a significant role in shaping the dynamics of domestic violence within intercultural marriages. Family expectations, particularly concerning cultural traditions and social norms, can exert pressure on both partners and impact their interactions. Moreover, community attitudes towards intercultural marriages may contribute to stigma or acceptance, which in turn can affect how domestic issues are perceived and addressed (Moreira et al., 2021). Understanding the multifaceted factors that contribute to domestic violence in these marriages requires a holistic approach that considers individual,

cultural, familial, and societal influences. Research efforts should focus on exploring these complexities through qualitative and quantitative methods to gather insights from both Iranian women and Afghan immigrant spouses. By engaging with diverse voices and experiences, researchers can develop a more comprehensive understanding of the underlying issues and inform targeted interventions (Gokdemir et al., 2022). Effective policies and interventions aimed at preventing domestic violence in intercultural marriages must be culturally sensitive and contextually informed. This involves collaboration with community stakeholders, including religious and cultural leaders, to promote awareness and support for healthy relationships. Education programs that challenge harmful gender norms and promote respectful communication and conflict resolution skills can empower individuals within these marriages to navigate challenges constructively. Ultimately, addressing domestic violence within intercultural marriages is not only about protecting individuals from harm but also about fostering inclusive and supportive communities. By addressing the root causes of violence and promoting healthy relationships, societies can create environments where all individuals, regardless of their cultural backgrounds, can thrive and contribute positively to society.

Method

The present research employed a descriptive phenomenology methodology to explore the experiences of Iranian women who are victims of domestic violence perpetrated by their Afghan immigrant spouses in Tehran province. This approach aimed to provide a deep understanding of the phenomenon within this specific population. The target population for this study comprised all Iranian women who reported being victims of

domestic violence by Afghan immigrant spouses in Tehran. The sampling method used was a snowball sampling technique, resulting in interviews with a total of 14 participants. Data collection was conducted through semi-structured in-depth interviews, allowing for rich and detailed exploration of participants' experiences.

Following data collection, a seven-step process of Colaizzi's phenomenological analysis was employed. Initially, all descriptions provided by participants were read repeatedly to gain familiarity and immersion in their experiences. Next, key statements directly related to the phenomenon under study were extracted from each protocol. Efforts were made to ascertain the meaning of each important statement, a process known as formulating meanings. These steps were repeated for all protocols, and formulated meanings were organized into clusters of themes.

Subsequently, the findings were synthesized into a comprehensive description of the phenomenon under study. Finally, the essential structure of the phenomenon was articulated into an explicit and coherent statement. To validate the findings, participants were revisited for separate interviews to seek their feedback on the study's outcomes.

Results

The participants in this study included 14 individuals with an average age of 45 years. The average duration of their marriages was 7 years, which is a relatively suitable timeframe for the occurrence of domestic violence. Among the participants, 5 individuals were childless, 4 had 2 children, and 6 had more than two children. Overall, following the interviews, 5 main themes and 21 sub-themes were identified and categorized, which will be discussed further below. The main themes identified from the interviews with participants are as follows:

Types of Abuse: Participants described various forms of abuse experienced within their marriages, including physical, emotional, psychological, and financial abuse.

Cultural and Language Barriers: Several participants highlighted challenges arising from cultural differences and language barriers with their Afghan spouses, which contributed to misunderstandings and conflicts.

Socioeconomic Factors: Economic disparities between Iranian women and their Afghan spouses were noted as significant contributors to tensions and power imbalances within the relationships.

Social Stigma and Shame: Participants discussed the societal pressures and stigma associated with reporting domestic violence, which often led to underreporting and lack of support.

Barriers to Support Services: Issues related to accessibility and effectiveness of support services for victims of domestic violence, particularly within the Iranian legal and social framework, were discussed.

The identified sub-themes further elaborated on these main themes, providing detailed insights into the complexities of domestic violence experienced by Iranian women with Afghan immigrant spouses. The nuanced understanding gained from these interviews is essential for developing targeted interventions and policies aimed at addressing domestic violence within intercultural marriages in Iran.

Theme 1: Characteristics of Domestic Violence

This theme encompasses various types of domestic violence, including physical, psychological, economic, and sexual violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses.

The first theme focuses on the characteristics of domestic violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses. These characteristics include different forms of domestic violence that may occur within these relationships. The types of

violence encompass physical, psychological, economic, and sexual violence.

Physical violence involves any unwanted physical activity that may result in bodily harm, such as hitting and physical assault. Psychological violence includes the use of threats, intimidation, and mental manipulation. Economic violence may involve unreasonable financial control, restricting access to financial resources, or even prohibiting employment outside the home. Additionally, sexual violence encompasses any unwanted sexual activity or sexual coercion.

Analyzing these characteristics can provide a better understanding of domestic violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses and contribute to a more informed awareness of this phenomenon.

Theme 2: Individual Factors

This branch encompasses the personal characteristics and circumstances of Iranian women that may influence their experience of domestic violence, including age, education, occupation, economic status, and mental health.

The second theme pertains to the individual factors of Iranian women that may impact their experience of domestic violence. These factors include personal characteristics and circumstances that can contribute to a better understanding of the dynamics of domestic violence. Among these factors are age, level of education, occupation, economic status, and mental health.

Age can be influential as sensitivity to experiencing domestic violence may vary across different age groups. Additionally, a woman's level of education and occupation play significant roles in their financial and social independence, which can influence prevention or coping strategies against domestic violence. Economic status can also be cited as a significant factor in the experience of domestic

violence, as financial constraints can serve as an incentive for perpetrating violence. Finally, mental health must also be considered as domestic violence can have serious mental health implications and requires appropriate support and care.

Theme 3: Family and Social Factors

This sub-theme encompasses factors related to family and society that may play a role in increasing domestic violence, including culture, religion, family structure, socioeconomic status, social pressures, and family dynamics.

The third theme focuses on family and social factors that may contribute to the escalation of domestic violence. These factors include culture, religion, family structure, socioeconomic status, social pressures, and family dynamics, all of which can be perceived as influential factors in the initiation or reduction of domestic violence.

Culture and religion can significantly influence attitudes and behaviors towards domestic relationships and conflict resolution methods. Family structure, including dynamics such as extended families or patriarchal norms, can also impact power dynamics within households. Additionally, socioeconomic status can be a contributing factor, as financial stressors or disparities can lead to increased tension and conflict. Social pressures, stemming from community expectations or norms, can further exacerbate issues related to domestic violence. Finally, family dynamics, including communication patterns and relationship quality, play a crucial role in shaping interactions and responses within the household environment. Understanding and addressing these family and social factors are essential for developing effective interventions and support systems to combat domestic violence within Iranian women's relationships with Afghan immigrant spouses.

Theme 4: Factors Related to Afghan Spouses

This section delves into the characteristics and conditions of Afghan immigrant spouses that may contribute to the initiation or intensification of domestic violence against Iranian women, including socioeconomic status, educational level, age, cultural experiences, and gender attitudes.

The fourth theme explores factors associated with Afghan immigrant spouses that could play a role in triggering or exacerbating domestic violence against Iranian women. These factors encompass socioeconomic status, educational level, age, cultural experiences, and gender attitudes of Afghan immigrant spouses. The socioeconomic and economic status of Afghan spouses can significantly determine the level of independence and power within Iranian-Afghan families. Moreover, the educational background and cultural experiences of immigrant spouses can influence attitudes and behaviors within the family dynamic. Understanding these factors is crucial for comprehending the complexities of domestic violence in intercultural marriages and developing targeted interventions to mitigate its occurrence.

Theme 5: Organizational and Legal Factors

This theme focuses on policies, laws, and organizations relevant to supporting women against domestic violence in migrant communities and examines their role in preventing domestic violence against Iranian women.

The fifth theme addresses organizational and legal factors, encompassing policies, laws, and organizations related to supporting women against domestic violence in migrant communities and their role in preventing domestic violence against Iranian women. Policies and laws pertaining to support for women against domestic violence, including those in the destination country of migration, as well as governmental and non-governmental policies and programs in migrant communities, can have

significant impact. Establishing organizations and support centers for migrant women and providing appropriate support and legal services can contribute to preventing domestic violence. Furthermore, raising awareness and providing education to the general public and relevant institutions about domestic violence and women's rights can create positive changes in societal perspectives on domestic violence against women and enhance compliance with existing laws. To strengthen these organizational and legal factors, policymakers and relevant institutions need to take effective actions to improve laws and policies in this area and allocate necessary resources accordingly.

Conclusion

The aim of this research study was to identify the factors influencing domestic violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses. This study can lead to improvements in policies and prevention programs addressing domestic violence in these communities. One of the key findings of this study was the characterization of domestic violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses. This characterization includes various types of domestic violence such as physical violence (bodily harm), psychological violence (resulting from threats, harassment, and emotional abuse), economic violence (involving unreasonable financial control and restricted access to financial resources), and sexual violence (any unwanted sexual activity or sexual coercion) against Iranian women in relation to Afghan immigrant spouses.

One of the limitations encountered in this study was the challenge of selecting an appropriate sample of Iranian women with Afghan immigrant spouses. Due to issues such as limited access to participants or inadequate representation of diverse demographics, sampling representative of the studied community

was difficult in this study. Insufficient budgetary access also imposed constraints on data collection. Studying domestic violence may involve issues related to privacy concerns, participant fear or stress, or legal issues associated with disclosure of personal information; therefore, this may lead to limitations in information provided by participants. Some individuals were unwilling to cooperate and found it difficult to disclose their unpleasant experiences. To combat domestic violence against Iranian women with Afghan spouses, extensive actions are necessary at cultural, social, and political levels. Increasing public awareness about women's rights and the negative consequences of domestic violence is crucial. Additionally, strengthening family communications and promoting values of respect and mutual interaction within families are of utmost importance. Politically, protective and recurrent laws regarding women's rights and prevention of domestic violence should be formulated and enforced. Providing access to supportive services and counseling is also essential in enhancing safety and support for women experiencing violence. Overall, attention to familial, social, and organizational factors and effective implementation of interventions in each of these areas can help reduce domestic violence against Iranian women with Afghan immigrant spouses and ensure improvement in their living conditions. To address the negative impacts of domestic violence against Iranian women with Afghan spouses, there is a need to focus on factors related to Afghan spouses. Increasing awareness and empowering Afghan spouses about women's rights and the negative consequences of domestic violence can be effective. Providing cultural and gender-based education to Afghan spouses, especially about values of respect and mutual interaction, can contribute to reducing domestic violence. Moreover, supporting economic empowerment of Afghan spouses,

providing supportive services and counseling, and ensuring access to independent economic resources can be factors contributing to reducing economic and social pressures on families and reducing domestic violence. Furthermore, it is necessary to strengthen supportive and protective policies and laws for women and families in migrant communities to better support women's rights and prevent domestic violence effectively. Implementing these actions at organizational and societal levels, particularly within cultural and legal frameworks, can bring significant improvements to the situation of migrant women and families in this regard.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is taken from the doctoral dissertation of the first author in the field of psychology in the Faculty of Psychology, University of Allameh Tabatabaei. In order to maintain the observance of ethical principles in this study, an attempt was made to collect information after obtaining the consent of the participants. Participants were also reassured about the confidentiality of the protection of personal information and the presentation of results without mentioning the names and details of the identity of individuals

Funding: This study was conducted as a PhD thesis with no financial support.

Authors' contribution: The first author was the senior author, the second were the supervisors and the third was the advisors.

Conflict of interest: the authors declare no conflict of interest for this study.

Acknowledgments: I would like to appreciate the supervisor, the advisors, the participants in the study.

شناسایی عوامل مؤثر بر خشونت خانگی علیه زنان ایرانی دارای همسر مهاجر افغانستانی

سیما مرتضوی^۱، فرامرز سهرابی^۲، حسین اسکندری^۳، احمد برجلی^۴، مهدی خانجانی^۵

۱. دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: Sima.mortazavi.psy@gmail.com

۲. استاد گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: asmar567@yahoo.com

۳. استاد گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: sknd@aut.ac.ir

۴. استاد گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: borjali@atu.ac.ir

۵. دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: Khanjani.mahdi@gmail.com

چکیده

مشخصات مقاله

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۳/۰۷/۱۲

بازنگری: ۱۴۰۵/۰۱/۰۵

پذیرش: ۱۴۰۵/۰۳/۰۱

انتشار برخط: ۱۴۰۵/۰۵/۰۱

کلیدواژه‌ها:

خشونت خانگی،

زنان ایرانی،

همسران مهاجر افغانستانی،

روابط خانواده.

زمینه: در ایران، ازدواج‌های میان زنان ایرانی و مردان مهاجر افغانستانی در حال افزایش است، اما اطلاعات محدودی درباره خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران افغانی وجود دارد. خشونت خانگی یک مسئله اجتماعی و بهداشتی جدی است که نیازمند شناخت دقیق عوامل مؤثر بر آن در این زمینه است.

هدف: هدف این مطالعه شناسایی عوامل مؤثر بر خشونت خانگی علیه زنان ایرانی دارای همسر مهاجر افغانستانی بود. این مطالعه می‌تواند به بهبود سیاست‌ها و برنامه‌های پیشگیری از خشونت خانگی در این جوامع منجر شود.

روش: روش پژوهش حاضر پدیدارشناسی توصیفی بود. جامعه آماری شامل تمامی زنان ایرانی قربانی خشونت خانگی دارای همسر مهاجر افغانستانی ساکن در استان تهران بود. روش نمونه‌گیری به شیوه گلوله برفی بود که نهایتاً با ۱۴ نفر از آن‌ها مصاحبه به عمل آمد. ابزار گردآوری داده‌ها مصاحبه عمیق نیمه‌ساختاریافته بود، پس از گردآوری داده‌ها با روش هفت مرحله‌ای کلایزی تحلیل شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان دادند که عواملی از قبیل ویژگی‌های شخصی زنان (مانند سن، تحصیلات و وضعیت اقتصادی)، ویژگی‌های همسران افغانی (اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی)، و عوامل خانوادگی و اجتماعی (مانند فشارهای فرهنگی و نگرش‌های جامعه)، در افزایش خشونت خانگی علیه زنان ایرانی نقش دارند.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های این مطالعه، به نظر می‌رسد که شناخت دقیق از عوامل مؤثر بر خشونت خانگی در این جامعه مهم است. این مطالعه می‌تواند به تدوین سیاست‌ها و برنامه‌های پیشگیری از خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران افغانی کمک کند و به بهبود وضعیت اجتماعی و بهداشتی این افراد منجر شود.

استناد: مرتضوی، سیما؛ سهرابی، فرامرز؛ اسکندری، حسین؛ برجلی، احمد؛ و خانجانی، مهدی (۱۴۰۵). شناسایی عوامل مؤثر بر خشونت خانگی علیه زنان ایرانی دارای همسر مهاجر افغانستانی. *مجله علوم روانشناختی*، دوره ۲۵، شماره ۱۶۳، ۱-۲۰.

مجله علوم روانشناختی، دوره ۲۵، شماره ۱۶۳، ۱۴۰۵. DOI: 10.66224/jps.25.163.6

© نویسنده گان.

✉ نویسنده مسئول: فرامرز سهرابی، استاد گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: asmar567@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۵۵۸۱۰۸۰۰

مقدمه

یکی از مسائل و آسیب‌های مهم در حوزه خانواده، خشونت خانگی^۱ است که در تمام جوامع و در بین همه اقشار جامعه دیده می‌شود (هونیه آسراتیه، ۲۰۲۲) و خاص طبقه‌ای از جامعه و یا کشوری خاص نیست (کوه بومی و همکاران، ۱۴۰۱). خشونت خانگی یا خشونت در میان افراد خانواده، سابقه‌ای طولانی در تاریخ بشر داشته و مکرراً در متون مذهبی و تاریخی به نمونه‌های آن اشاره شده است (ادلسون، ۱۹۹۹) مطالعه انجام شده توسط سازمان بهداشت جهانی بر روی سلامت و خشونت خانگی علیه زنان که اطلاعات خود را از مطالعه بر روی بیش از ۲۴ هزار زن در ۱۵ منطقه از ۱۰ کشور جهان جمع‌آوری کرده، نشان داده است که فراوانی خشونت جسمی، جنسی یا هر دو از طرف شریک جنسی در طول زندگی ۱۵ تا ۷۱ درصد و در بیشتر مناطق بین ۲۹ تا ۶۲ درصد بوده است (موهان و همکاران، ۲۰۲۲). خشونت علیه زنان در همه کشورهای جهان رخ می‌دهد و همچنان یکی از جدی‌ترین مشکلات حل نشده است (آخمدشینا، ۲۰۲۰). اگرچه برخی از زنان بیش از دیگران در معرض خشونت هستند؛ ولی خشونت می‌تواند برای هر زنی، در هر کشوری صرف نظر از فرهنگ، مذهب یا وضعیت اقتصادی رخ دهد. بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی از هر سه زن یک نفر در طول زندگی خود خشونت جسمی یا جنسی را عمده‌تاً توسط شریک زندگی خود تجربه می‌کند؛ حتی در کشورهای توسعه یافته خشونت نسبت به زنان قابل توجه است، چنانکه آمارها نشان می‌دهد که ۱۲ تا ۱۵ درصد زنان در اروپا هر روز در خانه با خشونت مواجه می‌شوند (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۱۸).

پژوهش‌ها نشان می‌دهد که از هر سه زن، یک زن در طول زندگی خود قربانی خشونت جسمی یا جنسی شده است (بنیل و فاجینی، ۲۰۲۱)؛ خشونت خانگی به‌عنوان شایع‌ترین نوع خشونت علیه زنان، هر نوع اقدام خشونت آمیز جنسیتی است که منجر به آسیب‌های بدنی، جنسی، روانی و یا افزایش احتمال مرگ در زنان شود و اقداماتی که برای زنان رنج آور بوده و یا به محرومیت اجباری از آزادی‌های فردی یا اجتماعی منجر گردد (شوری و همکاران، ۲۰۲۳). نوع خشونت‌ها اگرچه معمولاً در حریم خانواده رخ می‌دهند، اما زندگی زنان را در همه عرصه‌های عمومی و اجتماعی تحت تأثیر قرار می‌دهند (کالوخی و همکاران، ۲۰۱۷) و اغلب

^۱. Domestic violence

منجر به وضعیت نامطلوب سلامت و کیفیت پایین زندگی آنان می‌شود (سیدزاده ثانی و همکاران، ۱۳۹۸). به طوری که نتایج پژوهش‌های کاراکوش و گونچو-کوز (۲۰۲۲)، موهان و همکاران (۲۰۲۲)، کوه بومی و همکاران (۱۴۰۱) و دانش و همکاران (۱۳۹۶) تأثیر منفی خشونت خانگی بر کیفیت زندگی را تایید کرده‌اند.

یکی از بزرگ‌ترین و مهم‌ترین پژوهش‌های پیمایشی درباره خشونت علیه زنان در ایران طرحی ملی در مراکز ۲۸ استان کشور است که در دفتر امور اجتماعی وزارت کشور و مرکز امور مشارکت زنان ریاست جمهوری اجرا شد. در این مطالعه انواع مختلف خشونت خانگی علیه زنان در نه گروه تقسیم بندی شده است که عبارتند از: خشونت‌های زبانی، روانی، فیزیکی، حقوقی، جنسی، اقتصادی، فکری و آموزشی می‌باشند (صادقی و مهدی-نژاد، ۱۳۹۸). از جمله علل زمینه‌ساز خشونت علیه زنان ایرانی در ۱۱ سال گذشته می‌توان به مشکلات اقتصادی، روانی، سو مصرف الکل، کووید-۱۹، سایبری، سطح تحصیلات، تضادهای خانوادگی، سن زنان، شغل همسر یا اشتغال زنان، نوع ازدواج (تحمیلی یا ارادی)، تجربه خشونت والدین در کودکی، کیفیت زندگی زناشویی، تفاوت‌های تربیتی - فرهنگی، جمعیت خانواده، مردسالاری، عقاید دینی و سابقه کفری همسر اشاره کرد (جعفری و پروین، ۱۴۰۱). هر چند آمار خشونت خانگی به‌صورت رسمی اعلام نمی‌شود؛ اما به‌صورت غیررسمی مدیرکل دفتر معاینات بالینی سازمان پزشکی قانونی آمار خشونت خانگی در سال ۱۴۰۰ را حدود ۷۵ هزار مورد گزارش کرده است. در واقع خشونت و پرخاشگری یکی از رایج‌ترین و متداول‌ترین جرایم اجتماعی و آشکارترین جلوه‌های اقتدار مردسالاری در جهان امروز است که در تمام ملیت‌ها، طبقات و گروه‌های اجتماعی به‌وضوح به چشم می‌خورد (سانتوز، ۲۰۲۲).

در زنانی که همسر مهاجر دارند، به دلیل شرایط خاص فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، پذیرش خود و تصویری که از خود دارند دچار مشکل می‌گردد، طرح‌واره‌های مربوط به پذیرش خود، خودپنداره را به‌عنوان الگوهای شناختی برای ارزیابی ظاهر فرد و هیجانات مربوط به تصور از خود، تحت تأثیر قرار می‌دهد. یکی از مشکلاتی که براساس پژوهش سعادتی (۱۳۹۵) در زنان با همسر مهاجر بیشتر از زنان عادی به چشم می‌خورد، پایین تر بودن عزت نفس و جرات ورزی در آنان می‌باشد (کورنگ

بهشتی و ترکمان، ۱۴۰۱). براساس نظریه درماندگی آموخته شده باور این زنان اینست که آن‌ها دارای کنترل کم و یا هیچ کنترلی بر آنچه برایشان رخ می‌دهند، نیستند که این وضعیت باعث درماندگی و در نهایت تحمل وضع موجود می‌شود. تصاویر بازنمایی شده از زنان آزاردیده آن‌ها را به صورت درمانده آسیب‌پذیر، سرافکنده، منفعل، وابسته، فاقد اعتماد به نفس نشان می‌دهد. آن‌ها خود را از نظر جذابیت کم ارزش و کمتر دوست داشتنی می‌دانند. از عوامل جمعیت شناختی که می‌تواند بر عزت نفس مؤثر باشد می‌توان به تحصیلات پایین، عدم اشتغال و نداشتن پشتوانه مالی در زنان اشاره کرد (مون و همکاران، ۲۰۲۳). صبوری و هاشمی (۱۳۹۵) در پژوهشی راهبردهای مقابله‌ای زنان را در مقابل خشونت مردانشان مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که بسیاری از زنان به جای بهره‌گیری از راهبردهای مقابله‌ای فعال به بهره‌گیری از راهبردهای هیجانی و منفعل محور نظیر تلاش برای کنار آمدن با این آسیب و تحمل آن روی می‌آورند که به جای کاهش میزان این فعل ناهنجار زمینه افزایش آن را فراهم می‌کند. کوید و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهش خویش در ارتباط با نقش عوامل مؤثر بر گرایش به خشونت خانگی تأکید کردند که وجود اختلالات شخصیتی در مردان و فقدان مقابله زنان با این برخورد شوهرانشان از جمله مهم‌ترین عواملی است که بروز این آسیب را در محیط خانواده تسهیل و تشدید می‌بخشد. نریمانی و آقامحمدیان (۱۳۸۴) در پژوهشی دریافتند که خشونت مردان علیه زنان با برخی متغیرهای روانشناختی چون اضطراب، افسردگی و جرات ورزی زنان و مردان ارتباط دارد.

از آنجا که خشونت خانگی نسبت به شریک زندگی بر سلامت و کیفیت زندگی قربانیان و خانواده‌های آن‌ها اثرات مخرب و ماندگار می‌گذارد تجربه خشونت و به دنبال آن بروز آسیب‌های روان‌شناختی در زنان به عنوان افرادی که نقش ویژه‌ای در تربیت نسل‌های بعدی دارند علاوه بر عوارض فردی می‌تواند در طولانی مدت هزینه‌های سنگینی بر جامعه تحمیل نماید. با گسترش روابط ازدواجی بین زنان ایرانی و مردان مهاجر افغانستانی در جامعه ایران، پدیده خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران افغانی به عنوان یک مسئله اجتماعی مهم و پیچیده برجسته شده است. اطلاعات محدودی درباره این پدیده و عوامل مؤثر بر آن در ایران وجود دارد که نیازمند بررسی و شناخت دقیق‌تر می‌باشد. باتوجه به اهمیت این موضوع، انجام این تحقیق با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر خشونت خانگی علیه زنان

ایرانی دارای همسر مهاجر افغانستانی انجام شده است. اجرای این مطالعه از اهمیت بالایی برخوردار است؛ زیرا خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی یک مسئله اجتماعی و بهداشتی حساس است که نیازمند بررسی عمیق و دقیق ترابعاد و عوامل آن می‌باشد. این موضوع باعث آسیب‌های جدی برای زنان و خانواده‌های متضرر می‌شود و می‌تواند به شکل‌گیری الگوهای منفی در جوامع منتهی شود. اهمیت این مطالعه به ویژه در جامعه‌های مهاجرتی ایران که به تدریج به سمت تغییرات اجتماعی و فرهنگی پیش می‌روند، از لحاظ شناخت عوامل مؤثر بر خشونت خانگی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. شناخت عوامل مؤثر و ارتباطات میان این عوامل می‌تواند به مدیریت بهتر و پیشگیری از این پدیده کمک کند. باتوجه به نقصان اطلاعات موجود در این زمینه در ایران، اجرای این مطالعه می‌تواند به مسئولین سیاست‌گذار و ارائه‌دهندگان خدمات بهداشتی و اجتماعی کمک کند تا برنامه‌های مناسبی برای پیشگیری از خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران افغانی ارائه دهند و بهبود وضعیت این زنان و جوامع آن‌ها را تسهیل کنند. باتوجه به مطالب مطرح شده، مسئله اصلی مورد بررسی در این مطالعه، شناسایی عواملی است که در افزایش خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی نقش دارند. باتوجه به ماهیت پیچیده این پدیده و تأثیرات بلندمدت آن بر زندگی افراد، شناخت دقیق این عوامل اساسی است تا برنامه‌ها و سیاست‌های مناسبی برای پیشگیری و مداخله در خشونت خانگی ارائه شود. از این رو، سوال اصلی مطالعه حاضر این است که عوامل مؤثر بر خشونت خانگی علیه زنان ایرانی دارای همسر مهاجر افغانستانی کدام است؟

روش

الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان

روش پژوهش حاضر پدیدارشناسی توصیفی بود. جامعه آماری شامل تمامی زنان ایرانی قربانی خشونت خانگی دارای همسر مهاجر افغانستانی ساکن در استان تهران بود. روش نمونه‌گیری به شیوه گلوله برفی بود که نهایتاً با ۱۴ نفر از آن‌ها مصاحبه به عمل آمد. به منظور گردآوری داده‌ها از مصاحبه عمیق نیمه‌ساختاریافته استفاده شد، پس از گردآوری داده‌ها با روش هفت مرحله‌ای کلایزی تحلیل شدند. برای این منظور ابتدا تمامی توصیف‌های ارائه شده توسط شرکت‌کننده در مطالعه را که به طور مرسوم

مضمون اول: مشخصه‌های خشونت خانگی

این مضمون شامل نوع‌های مختلف خشونت خانگی از جمله جسمی، روانی، اقتصادی و جنسی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی می‌باشد.

مضمون اول درباره مشخصه‌های خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی است. این مشخصه‌ها شامل انواع مختلف خشونت خانگی می‌شود که ممکن است در این رابطه رخ دهد. این انواع شامل خشونت جسمی، خشونت روانی، خشونت اقتصادی و خشونت جنسی است. خشونت جسمی شامل هرگونه فعالیت فیزیکی ناخواسته که ممکن است منجر به صدمات جسمی شود، مانند ضرب و شتم. خشونت روانی شامل استفاده از تهدید، اذیت و از بین بردن روانی شخص می‌شود. در مورد خشونت اقتصادی، آن ممکن است شامل کنترل مالی غیرمعقول، محدودیت در دسترسی به منابع مالی یا حتی عدم اجازه به کار خارج از خانه باشد. همچنین، خشونت جنسی شامل هرگونه فعالیت جنسی ناخواسته یا فشار جنسی بر شخص می‌شود. تحلیل این مشخصه‌ها می‌تواند درک بهتری از خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران افغانستانی را فراهم کرده و به شناخت بهتری از این پدیده کمک کند.

خشونت جسمی به هرگونه فعالیت فیزیکی ناخواسته اشاره دارد که ممکن است منجر به صدمات جسمی شود، از جمله ضرب و شتم. در این نوع خشونت، فردی به طور فیزیکی به دیگری آسیب می‌زند یا اقداماتی انجام می‌دهد که باعث صدمات و آسیب‌های جسمی برای شخص مورد هدف می‌شود. این نوع خشونت می‌تواند شامل زدن، پرت کردن اشیاء به سمت فرد، بستن، خفه کردن یا اعمال فشار جسمانی بر روی شخص باشد. خشونت جسمی علیه زنان ایرانی با همسران افغانستانی نیز ممکن است شامل این نوع اقدامات باشد که به عنوان یک شکل از سوء استفاده و اعمال قدرت نادرست در روابط خانوادگی مطرح می‌شود. این نوع خشونت می‌تواند از طریق تهدیدات فیزیکی، استفاده از خشونت جسمانی، یا استفاده از قدرت فیزیکی برای کنترل و تحت فشار قرار دادن فرد مورد تأثیر قرار گیرد. این اقدامات نه تنها می‌تواند به آسیب‌های جسمی مستقیم منجر شود، بلکه اثرات روانی و اجتماعی نیز به دنبال دارد. خشونت جسمی معمولاً به عنوان یک شکل از تخریب روابط خانوادگی و نقض حقوق انسانی شناخته می‌شود و نیاز به توجه ویژه به مداخله و پیشگیری دارد تا افراد مورد تأثیر

پروتکل نامیده می‌شود، به منظور به دست آوردن یک احساس و مأنوس شدن با آنها خوانده شد؛ سپس به هر یک از پروتکل‌ها مراجعه و جملات و عباراتی را که مستقیماً به پدیده مورد مطالعه مرتبط است، استخراج شد. در اقدام بعد تلاش شد تا به معنای هر یک از جملات مهم پی برده شود که همان فرموله کردن معانی است؛ این مراحل برای تمامی پروتکل‌ها تکرار شد و معانی فرموله شده در خوشه‌هایی از مضامین قرار داده شدند؛ در گام بعد نسبت به تلفیق نتایج در قالب یک توصیف جامع از موضوع اقدام شد و در نهایت نسبت به فرموله کردن توصیف جامع پدیده تحت مطالعه به صورت یک بیانیه صریح و روشن از ساختار اساسی پدیده مورد مطالعه که اغلب تحت عنوان ساختار ذاتی پدیده نام گذاری می‌شود اقدام شد و در انتها با مراجعه مجدد به هر یک از شرکت کنندگان و انجام یک مصاحبه جداگانه نظر آن‌ها را در مورد یافته‌ها جویا شده و نسبت به اعتبارسنجی یافته‌ها اقدام شد. نمونه‌ای از سوال‌های مصاحبه در ادامه ارائه شده است.

آیا خشونت خانگی برای شما یک مسئله مهم است؟ چگونه این مسئله را تعریف می‌کنید؟ آیا تاکنون شما یا کسی از آشنایانتان تجربه خشونت خانگی علیه زنان ایرانی دارای همسر افغانی داشته‌اید؟ آیا تفاوت‌های فرهنگی و زبانی با همسر افغانی‌تان تأثیری در روابط شما داشته است؟ به نظر شما چه عواملی بیشترین تأثیر را در بروز خشونت داشته است؟ آیا فرهنگ و ارزش‌های جامعه محل اقامتتان بر روابط شما با همسران تأثیر گذاشته است؟ آیا فرصت‌ها و خدمات حمایتی برای زنانی که درگیر خشونت خانگی هستند، در ایران یا کشور محل اقامت شما به اندازه کافی در دسترس است؟ چه پیشنهاداتی برای بهبود وضعیت زنان مبتلا به خشونت خانگی در ایران دارید؟ آیا اصلاحات قانونی اخیر در ایران درباره خشونت خانگی به نظر شما مؤثر بوده است؟

یافته‌ها

مشارکت کنندگان در این مطالعه شامل ۱۴ نفر بود که میانگین سن آن‌ها ۴۵ سال بود. میانگین مدت زمان ازدواج آن‌ها ۷ سال بود که زمان نسبتاً مناسبی برای بروز خشونت بود. ۵ نفر از مشارکت کنندگان بدون فرزند بودند و ۴ نفر از آن‌ها دارای ۲ فرزند و ۶ نفر از آن‌ها بیش از دو فرزند داشتند. به طور کلی پس از انجام مصاحبه با آن‌ها ۵ مضمون اصلی و ۲۱ زیرمضمون شناسایی و طبقه‌بندی شد که در ادامه به ذکر آن‌ها پرداخته شده است.

از این خشونت محافظت شوند. خشونت جسمی علیه زنان ایرانی با همسران افغانستانی یک مسئله جدی است که نیازمند اقدامات قانونی، اجتماعی و فرهنگی برای پیشگیری و مقابله با آن است. این نوع خشونت می‌تواند زندگی و عافیت فیزیکی و روحی زنان را تهدید کند و باعث ایجاد ترس، استرس، و اختلالات روانی در آنان شود. به‌منظور مقابله با خشونت جسمی علیه زنان، اقداماتی مانند تشویق به گزارش دادن، ارائه خدمات پشتیبانی و مشاوره، اصلاحات قانونی مؤثر و آموزش‌های فرهنگی و آگاهی‌بخشی می‌تواند مؤثر باشد. برای مقابله با این مسئله، ضروری است که جامعه به طور کامل از شناختن، پیشگیری و مداخله در خشونت خانگی آگاه شود و منابع مورد نیاز برای حمایت از زنان متضرر فراهم شود.

خشونت روانی شامل استفاده از تهدیدات، اذیت و از بین بردن روانی شخص می‌شود. این نوع خشونت ممکن است شامل تهدیدات با استفاده از کلام ناخوشایند، اذیت و تحریک مستمر، کنترل روحی و اعتماد به نفس فرد مورد آسیب باشد. عواطف منفی، تهدیدات به شکنجه یا فشار ذهنی، ایجاد احساسات نادرست از خود، محدود کردن آزادی‌های شخصی، و ایجاد ترس و وابستگی از جمله نمونه‌هایی از خشونت روانی علیه زنان می‌باشد. این نوع خشونت می‌تواند به مرور زمان به آسیب‌های جسمی و روانی جدی منجر شود و برای فرد مورد تحت تأثیر، اثرات نامطلوبی ایجاد کند که نیازمند مداخلات متخصصانه و حمایت مناسب است. خشونت روانی، به‌عنوان یک شکل از سوء استفاده از قدرت و کنترل نارواد در روابط، می‌تواند برای فرد مورد آسیب، بازدارنده و زندگی تحت تأثیر قرار دهنده باشد. این نوع خشونت ممکن است در محیط خانوادگی و روابط همسری اتفاق بیفتد و باعث ایجاد احساس عدم امنیت، استرس، افزایش اضطراب و افزایش خطرات برای سلامت روانی فرد شود. برای پیشگیری و مقابله با خشونت روانی علیه زنان، آگاهی‌بخشی، ایجاد حمایت‌های اجتماعی، ارائه خدمات مشاوره و پشتیبانی روانی، تقویت استقلال اقتصادی و اجتماعی زنان، و تدوین قوانین و سیاست‌های مؤثر مورد نیاز است. ارائه مداخلات مشخص و مناسب برای کمک به زنان متضرر و ترویج ارتقای روابط سالم در جوامع، از اقدامات اساسی در این زمینه می‌باشد.

در مورد خشونت اقتصادی، این نوع خشونت شامل کنترل مالی غیرمعمول، محدودیت در دسترسی به منابع مالی یا حتی عدم اجازه به کار خارج از خانه می‌شود. افرادی که قربانی خشونت اقتصادی هستند ممکن است با

محدود شدن در دسترسی به پول یا منابع مالی، ناتوانی در انجام خریدهای ضروری و مستلزمات روزمره، یا حتی قربانی کنترل وابستگی مالی توسط شریک زندگی خود روبرو شوند.

درباره خشونت جنسی، این نوع خشونت شامل هرگونه فعالیت جنسی ناخواسته یا فشار جنسی بر روی فرد می‌شود. این ممکن است شامل تحریک‌های جنسی ناخواسته، تهدیدات به اقدامات جنسی ناخواسته، یا اعمال فشار جنسی برای انجام روابط جنسی باشد. خشونت جنسی می‌تواند باعث تخریب اعتماد به نفس و سلامت روانی فرد شود و نیازمند توجه و حمایت حقوقی و اجتماعی جدی است. خشونت اقتصادی و خشونت جنسی هر دو به‌عنوان شکل‌های مختلف خشونت خانگی علیه زنان مطرح می‌شوند که نیازمند توجه و مداخلات جدی برای پیشگیری و مقابله با آن‌ها هستند. خشونت اقتصادی می‌تواند به شکل کنترل مالی نامناسب، محدودیت در دسترسی به منابع مالی یا حتی ممنوعیت از انجام کارهای حرفه‌ای خارج از خانه ظاهر شود که باعث آسیب‌های مالی و اجتماعی برای زنان می‌شود. این نوع خشونت ممکن است منجر به وابستگی اقتصادی و عدم استقلال مالی شخصی شود. از طرفی، خشونت جنسی شامل هرگونه فعالیت جنسی ناخواسته یا فشار جنسی به‌منظور کنترل و اذیت فرد می‌شود. این اقدامات می‌تواند به طور جدی به حرمت و حقوق جسمی و روحی فرد تجاوز کند و اثرات عمیقی بر روابط و سلامت فرد داشته باشد. برای پیشگیری و مقابله با خشونت اقتصادی و خشونت جنسی، لازم است تا اقدامات قانونی، آموزشی، مشاوره‌ای و حمایتی مناسب انجام شود تا زنان در معرض این اقدامات متحمله و به طور کامل محافظت شوند.

مضمون دوم: عوامل فردی

این شاخه شامل ویژگی‌ها و وضعیت فردی زنان ایرانی می‌باشد که ممکن است تأثیرگذار بر تجربه خشونت خانگی باشد، از جمله سن، تحصیلات، شغل، وضعیت اقتصادی و سلامت روان.

مضمون دوم درباره عوامل فردی زنان ایرانی است که ممکن است بر تجربه خشونت خانگی تأثیرگذار باشند. این عوامل شامل ویژگی‌ها و وضعیت فردی زنان می‌شود که می‌تواند درک و شناخت بهتری از روند خشونت خانگی فراهم کند. از جمله این عوامل می‌توان به سن، سطح تحصیلات، شغل، وضعیت اقتصادی و سلامت روان اشاره کرد. سن زنان ممکن است تأثیرگذار باشد؛ زیرا در سنین مختلف، حساسیت به تجربه خشونت خانگی

متفاوت است. همچنین، سطح تحصیلات و شغل زنان نقش مهمی در استقلال مالی و اجتماعی آنها دارد که می‌تواند تأثیری در پیش‌گیری یا مقابله با خشونت خانگی داشته باشد. وضعیت اقتصادی نیز می‌تواند به‌عنوان یک عامل مؤثر در تجربه خشونت خانگی مطرح شود، زیرا نقصان منابع مالی می‌تواند به‌عنوان یک عامل تشویق‌دهنده برای خشونت خانگی عمل کند. در نهایت، سلامت روان نیز باید مورد توجه قرار گیرد؛ زیرا خشونت خانگی ممکن است عوارض جدی بر سلامت روان افراد داشته باشد و نیازمند حمایت و مراقبت مناسب است.

عوامل فردی می‌توانند به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر تجربه خشونت خانگی تأثیرگذار باشند. سن یک عامل مهم است که در تجربه خشونت خانگی تأثیر دارد؛ زنان جوان ممکن است در معرض خطرات بیشتری قرار بگیرند، درحالی‌که زنان مسن ممکن است به دلیل عدم استقلال بیشتر و وابستگی بیشتر، نیز آسیب‌پذیرتر باشند. همچنین، سطح تحصیلات و شغل زنان می‌تواند نقش مهمی در توانمندسازی و استقلال آنان داشته باشد. زنان با تحصیلات بالا و شغل مناسب ممکن است برای پیشگیری یا خروج از وضعیت خشونت، منابع و توانایی‌های بیشتری داشته باشند. همچنین، وضعیت اقتصادی می‌تواند بر تجربه خشونت خانگی تأثیرگذار باشد. زنانی که در معرض محدودیت‌های مالی هستند، ممکن است نتوانند از وضعیت خشونت خانگی خارج شوند و به دلیل وابستگی مالی، در معرض خطرات بیشتری قرار بگیرند. سلامت روان نیز از جمله عوامل مهم است که در تجربه خشونت خانگی تأثیرگذار است. خشونت خانگی می‌تواند منجر به اختلالات روانی و اضطراب شدید شود که نیازمند حمایت و مراقبت روانی مناسب است. برای مقابله با خشونت خانگی و کمک به زنان در معرض این خطرات، لازم است تا عوامل فردی و وضعیت‌های مختلف زنان مورد توجه ویژه قرار گیرند تا راهکارهای مناسب و اقدامات مؤثر برای حمایت و پشتیبانی از آنان ارائه شود.

باتوجه به اهمیت عوامل فردی در تجربه خشونت خانگی، لازم است تا سیاست‌ها و برنامه‌های مؤثری برای پیشگیری و مداخله در این زمینه اجرا شود. ارتقای سطح تحصیلات و استقلال اقتصادی زنان، ارائه خدمات حمایتی و مشاوره روانی، ترویج فرهنگ احترام به حقوق زنان، و تأمین منابع اقتصادی و اجتماعی برای زنان می‌تواند از جمله راهکارهای مؤثر برای کاهش خشونت خانگی باشد. همچنین، آموزش و اطلاع‌رسانی

مناسب به جوامع درباره عوامل خطرزای خشونت خانگی و تأثیرات آن می‌تواند باعث افزایش آگاهی عمومی و تقویت شبکه حمایتی برای مقابله با این پدیده گردد. به‌منظور حمایت از زنان متضرر از خشونت خانگی، لازم است که سیاست‌گذاران، افراد مسئول و جوامع محلی به طور جدی با این مسئله برخورد کنند و اقدامات مؤثری برای تضمین امنیت و حقوق زنان انجام دهند. ایجاد شبکه‌های حمایتی، ارائه خدمات حقوقی و پزشکی مناسب، ترویج فرهنگ احترام به زنان و ارتقای نگرش‌های جامعه به‌عنوان اقدامات اساسی برای مقابله با خشونت خانگی مطرح می‌شوند.

مضمون سوم: عوامل خانوادگی و اجتماعی

این زیرمضمون شامل عوامل مرتبط با خانواده و جامعه است که ممکن است در افزایش خشونت خانگی نقش داشته باشند، از جمله فرهنگ، مذهب، ساختار خانوادگی، وضعیت اجتماعی، فشارهای اجتماعی، و ارتباطات خانوادگی.

مضمون سوم درباره عوامل خانوادگی و اجتماعی است که ممکن است در افزایش خشونت خانگی نقش داشته باشند. این عوامل شامل فرهنگ، مذهب، ساختار خانوادگی، وضعیت اجتماعی، فشارهای اجتماعی، و ارتباطات خانوادگی می‌شود که هر کدام می‌توانند به‌عنوان عوامل مؤثر در ایجاد یا کاهش خشونت خانگی تلقی شوند.

فرهنگ و مذهب افراد در جامعه می‌تواند بر تعیین نگرش‌ها و ارزش‌های اجتماعی تأثیر داشته باشد که در نتیجه ممکن است تأثیری در شیوه برخورد با مسائل خانوادگی و اجتماعی داشته باشد. ساختار خانوادگی نیز از اهمیت بسیاری برخوردار است؛ وضعیت اقتصادی، سطح تحصیلات و نقش افراد در خانواده می‌تواند بر تعادل و تعاملات داخل خانواده تأثیرگذار باشد. وضعیت اجتماعی فرد و فشارهای اجتماعی نیز می‌تواند به‌عنوان عوامل مؤثر در تجربه خشونت خانگی مطرح شود؛ افرادی که در محیط‌های اجتماعی با فشارهای نقش اجتماعی و فرهنگی بالا زندگی می‌کنند، ممکن است در معرض خطرات بیشتری از جمله خشونت خانگی قرار بگیرند. ارتباطات خانوادگی نیز به‌عنوان یک عامل مهم در پیشگیری از خشونت خانگی و تقویت روابط سالم در خانواده باید مورد توجه قرار گیرد؛ ارتباطات باز و سالم می‌تواند به تعادل و صلح طلبی در خانواده کمک کند و از افزایش خشونت خانگی جلوگیری نماید. به‌منظور مقابله با این عوامل منفی،

آموزش، پشتیبانی و توسعه ساختارهای اجتماعی و خانوادگی سالم می‌تواند مؤثر باشد.

برای پیشگیری و کاهش خشونت خانگی، لازم است که عوامل خانوادگی و اجتماعی مورد توجه ویژه قرار گیرند و اقدامات مؤثری در این زمینه انجام شود. ترویج فرهنگ احترام به حقوق زنان و آگاهی از مضرات خشونت خانگی در جوامع، می‌تواند به تغییر نگرش‌ها و رفتارها منجر شود. همچنین، توسعه ساختارهای خانوادگی باز و پشتیبانی از ارتباطات سالم در خانواده، می‌تواند به تقویت روابط و پیشگیری از وقوع خشونت کمک کند. به علاوه، آموزش مناسب به اعضای جامعه درباره روش‌های پیشگیری از خشونت خانگی و ارائه خدمات حمایتی و مشاوره به خانواده‌های مستعد خشونت می‌تواند از جمله اقدامات مؤثر در این زمینه باشند. تحریک بهبود فرهنگ و ارزش‌های اجتماعی که به احترام به حقوق و تأمین امنیت زنان تأکید دارند، می‌تواند به کاهش این پدیده آسیب‌زننده در جامعه کمک کند و بهبود شرایط خانواده‌ها را تسهیل نماید.

به‌منظور پیشگیری از خشونت خانگی و کمک به ایجاد یک جامعه سالم‌تر و پایدارتر، اقدامات مؤثر در زمینه عوامل خانوادگی و اجتماعی ضروری است. ایجاد برنامه‌ها و سیاست‌های مؤثر برای ترویج فرهنگ احترام به حقوق زنان و جلوگیری از تبلیغات نابخردانه که ممکن است نقشی در افزایش خشونت داشته باشند، از اهمیت بالایی برخوردار است. همچنین، ایجاد ارتباطات باز و سالم در خانواده، تقویت مهارت‌های ارتباطی و روابط بین اعضای خانواده، ارائه خدمات حمایتی و مشاوره به زنان و خانواده‌های مستعد خشونت، و ترویج مفهوم تساوی جنسیتی و عدم تحمیل فشارهای اجتماعی ناشی از نقش‌های جنسیتی، از جمله اقدامات مؤثر در این زمینه هستند. با توجه به اهمیت این موضوع، نیازمندیم که سیاست‌گذاران، جوامع محلی، و افراد مسئول در جامعه، اقدامات فوری و مؤثری را برای مقابله با خشونت خانگی به‌عنوان یک مسئله اجتماعی و اخلاقی جدی در نظر بگیرند و به راهکارهایی باشکوه و مؤثر برای پیشگیری از این پدیده خطرناک اقدام کنند.

مضمون چهارم: عوامل مرتبط با همسر افغانی

این بخش شامل ویژگی‌ها و شرایط همسران مهاجر افغانستانی است که ممکن است در ایجاد یا تقویت خشونت خانگی در برابر زنان ایرانی نقش

داشته باشد، از جمله وضعیت اجتماعی و اقتصادی، سطح تحصیلات، سن، تجربه‌های فرهنگی، و نگرش‌های جنسیتی.

مضمون چهارم به عوامل مرتبط با همسران افغانی مهاجر می‌پردازد که ممکن است در ایجاد یا تقویت خشونت خانگی در برابر زنان ایرانی نقش داشته باشند. این عوامل شامل وضعیت اجتماعی و اقتصادی، سطح تحصیلات، سن، تجربه‌های فرهنگی، و نگرش‌های جنسیتی همسران افغانی مهاجر می‌شود. وضعیت اجتماعی و اقتصادی همسران افغانی می‌تواند به‌عنوان یک عامل مهم در تعیین سطح استقلال و قدرت در خانواده ایرانی-افغانی باشد. همچنین، سطح تحصیلات و تجربه‌های فرهنگی همسران مهاجر می‌تواند تأثیر گذار بر نگرش‌ها و رفتارها در خانواده داشته باشد. سن همسران نیز می‌تواند نقشی در نیازها و تعاملات آن‌ها داشته باشد. نگرش‌های جنسیتی و فرهنگی همسران افغانی مهاجر نیز از جمله عوامل مهمی است که ممکن است تأثیر گذار بر تعاملات و روابط خانوادگی باشد. درک صحیح از این عوامل و شناخت بهتر از شرایط همسران افغانی می‌تواند به شناخت بهتری از دینامیک‌های خانواده و جامعه کمک کند و در ایجاد راهکارهای مؤثر برای پیشگیری از خشونت خانگی در این ارتباطات مؤثر باشد.

برای مطالعه و درک بهتر عوامل مرتبط با همسران افغانی مهاجر و تأثیر آنها بر خشونت خانگی، لازم است که تحقیقات گسترده‌ای در این زمینه انجام شود. برنامه‌ها و سیاست‌هایی که به ارتقای وضعیت اجتماعی و اقتصادی همسران مهاجر افغانی کمک کنند، می‌تواند در کاهش خشونت خانگی مؤثر باشند. همچنین، آموزش‌ها و برنامه‌هایی که به بهبود نگرش‌های جنسیتی و فرهنگی همسران افغانی مهاجر بپردازند، می‌تواند به تقویت روابط خانوادگی و پیشگیری از خشونت خانگی کمک کنند. علاوه بر این، ایجاد فرصت‌های آموزشی، شغلی و اقتصادی مناسب برای همسران مهاجر افغانی، می‌تواند به افزایش استقلال اقتصادی و کاهش وابستگی آنان منجر شود. ترویج ارتباطات باز و سالم در جوامع بین فرهنگی و ترویج ارزش‌های احترام و تعامل درست میان زنان ایرانی و همسران افغانی مهاجر نیز از جمله اقداماتی است که می‌تواند در کاهش خشونت خانگی و ایجاد زندگی خانوادگی سالم‌تر و آرام‌تر مؤثر باشد.

با توجه به اهمیت عوامل مرتبط با همسران افغانی در مورد خشونت خانگی، لازم است تا راهکارها و سیاست‌های مؤثری برای پیشگیری و مداخله در

این خصوص انجام شود. ایجاد برنامه‌ها و پروژه‌های آموزشی و آگاهی‌رسانی برای افزایش نگرش‌های احترام‌آمیز به زنان و کاهش نگرش‌های جنسیتی نادرست در میان همسران افغانی، می‌تواند به تغییر رفتارها و مواجهه مثبت با خشونت خانگی منجر شود. همچنین، توسعه فرصت‌های اشتغال و اقتصادی مناسب برای همسران افغانی مهاجر و ارتقای سطح تحصیلات و فرهنگ عمومی آنان، می‌تواند به تقویت وضعیت اجتماعی و اقتصادی خانواده‌ها و کاهش فشارهای اجتماعی و اقتصادی منجر شود که می‌تواند عواملی برای خشونت خانگی باشند.

به طور کلی، تسهیل فرآیندهای اندیشیدن و عمل به نحوی که به تقویت روابط خانوادگی، ارتقای سطح فرهنگی و تحصیلاتی، و بهبود شرایط اقتصادی افراد مهاجر افغانی کمک کند، می‌تواند در کاهش خشونت خانگی و تضمین امنیت و آرامش خانواده‌ها تأثیرگذار باشد.

مضمون پنجم: عوامل سازمانی و قانونی

این مضمون شامل سیاست‌ها، قوانین و سازمان‌های مرتبط با حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی در جوامع مهاجرتی است و نقش آن‌ها در پیشگیری از خشونت خانگی علیه زنان ایرانی را مورد بررسی قرار می‌دهد. مضمون پنجم درباره عوامل سازمانی و قانونی است که شامل سیاست‌ها، قوانین، و سازمان‌های مرتبط با حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی در جوامع مهاجرتی می‌شود و نقش آن‌ها در پیشگیری از خشونت خانگی علیه زنان ایرانی را مورد بررسی قرار می‌دهد. سیاست‌ها و قوانین مرتبط با حمایت از زنان در مقابل خشونت خانگی، از جمله قوانین متبوع در کشور مقصد مهاجرت و همچنین سیاست‌ها و برنامه‌های دولتی و غیردولتی در جوامع مهاجرتی، می‌توانند تأثیرگذار باشند. ایجاد سازمان‌ها و مراکز حمایتی برای زنان مهاجر و ارائه خدمات حمایتی و حقوقی مناسب به آنان، می‌تواند به پیشگیری از خشونت خانگی کمک کند. علاوه بر این، آگاهی‌رسانی و آموزش به عموم جامعه و نهادهای مربوط به خشونت خانگی و حقوق زنان، می‌تواند از دیدگاه عمومی نسبت به خشونت خانگی علیه زنان تغییرات مثبتی ایجاد کند و به ارتقای مواجهه با خشونت خانگی و حمایت از قوانین موجود کمک نماید. به‌منظور تقویت این عوامل سازمانی و قانونی، نیازمندیم که سیاست‌گذاران و نهادهای مربوط، اقدامات مؤثری را برای بهبود قوانین و سیاست‌ها در این زمینه انجام دهند و منابع لازم را به این منظور اختصاص دهند.

برای مقابله با خشونت خانگی علیه زنان ایرانی در جوامع مهاجرتی، لازم است که سیاست‌گذاران و نهادهای مربوط به ایجاد برنامه‌ها و سیاست‌های قوی‌تر برای حمایت از زنان اقدام نمایند. ایجاد قوانین کامل و مؤثری که حقوق زنان را تضمین کند و خشونت خانگی را تحت پیگیری قانونی قرار دهد، از اهمیت بالایی برخوردار است. همچنین، ارتقای آگاهی‌بخشی در مورد خشونت خانگی و حقوق زنان در جوامع مهاجرتی و ارائه خدمات حمایتی مناسب و مشاوره به زنان مبتلا به خشونت، اقداماتی مؤثر در این زمینه هستند. تشویق به ایجاد سازمان‌ها و مراکز حمایتی برای زنان و ایجاد شبکه‌های اجتماعی حمایتی می‌تواند در ارتقای وضعیت اجتماعی و حقوقی زنان مهاجر و کاهش خشونت خانگی تأثیرگذار باشد. از اهمیت ویژه است که سیاست‌گذاران و مسئولان مربوط به شناخت دقیق تأثیرات عوامل سازمانی و قانونی بر خشونت خانگی و ایجاد برنامه‌ها و سیاست‌های مؤثر برای پیشگیری و مداخله در این زمینه اطمینان حاصل نمایند، تا بهبود شرایط زنان مهاجر و کاهش خشونت خانگی در جوامع مهاجرتی را تضمین کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این مطالعه پژوهش، شناسایی عوامل مؤثر بر خشونت خانگی علیه زنان ایرانی دارای همسر مهاجر افغانستانی بود. این مطالعه می‌تواند به بهبود سیاست‌ها و برنامه‌های پیشگیری از خشونت خانگی در این جوامع منجر شود. یکی از یافته‌های اصلی این مطالعه، مشخصه‌های خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی بود. این مضمون شامل انواع مختلف خشونت خانگی از جمله خشونت جسمی (فیزیکی)، خشونت روانی (ناشی از تهدید، اذیت و از بین بردن روانی)، خشونت اقتصادی (شامل کنترل مالی غیرمعقول و محدودیت در دسترسی به منابع مالی)، و خشونت جنسی (هرگونه فعالیت جنسی ناخواسته یا فشار جنسی) علیه زنان ایرانی در رابطه با همسران مهاجر افغانستانی بوده است. این یافته‌ها با مطالعه هونیه آسراتیه، (۲۰۲۲)؛ آخمدشینا (۲۰۲۰)؛ شوری و همکاران (۲۰۲۳) همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی به‌صورت چندگانه و متنوع بوده و در ابعاد مختلفی از زندگی زنان تأثیر گذاشته است. انواع مختلف خشونت شامل فیزیکی، روانی، اقتصادی و جنسی نشان‌دهنده وجود یک الگوی خشونت چندبعدی در این جامعه بوده است که به‌وضوح نیازمند بررسی و

پیشگیری مؤثر است (آخمدشینا، ۲۰۲۰). عوامل فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی نیز به نظر می‌رسد در افزایش این انواع خشونت مؤثر باشند. در این مطالعه، نوع خشونت جنسی نیز به عنوان یکی از بخش‌های حساس و شایع خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران افغانستانی شناسایی شد که نیازمند توجه ویژه و اقدامات جدی در جهت پیشگیری و مداخله است. این یافته‌ها می‌توانند بهبود شناخت و درک ما از دینامیک‌های مرتبط با خشونت خانگی در جوامع مهاجرتی و تدابیر مؤثر در برابر آن کمک کنند. خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی شامل انواع مختلفی از خشونت است که می‌تواند بر تجربه و زندگی این زنان تأثیر گذار باشد. خشونت جسمی (فیزیکی) باعث صدمات جسمی جدی، ترس و اضطراب می‌شود. خشونت روانی نیز به شکل تهدیدات، تحقیر و ایجاد بحران در روابط فردی، احساس ناتوانی و افسردگی را به وجود می‌آورد (واکر - دکارت و همکاران، ۲۰۲۱). در مورد خشونت اقتصادی، محدودیت‌های مالی و عدم استقلال اقتصادی بر زنان اثر گذار است و باعث محرومیت از فرصت‌های اقتصادی می‌شود. همچنین، خشونت جنسی با تجاوز، فشار جنسی یا اقدامات جنسی ناخواسته، آسیب‌های جسمی و روانی جدی را به همراه دارد و به ازدست دادن اعتماد به نفس و ایجاد روابط سالم و احترام‌آمیز منجر می‌شود (کورتی و همکاران، ۲۰۲۳). این مشخصه‌های خشونت خانگی در جوامع مهاجرتی می‌توانند ناشی از عوامل فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی باشند که در افزایش خشونت دخالت دارند. برای پیشگیری و مداخله در خشونت خانگی، ضرورت اصلاح سیاست‌ها و قوانین مرتبط با حقوق زنان، افزایش آگاهی و ارتقاء فرهنگ جامعه، ارائه خدمات حمایتی مناسب و ایجاد شبکه‌های حمایتی قوی‌تر احساس می‌شود. بهبود شناخت از این مشکلات و اقدامات جدی در این زمینه می‌تواند بهبود قابل توجهی در شرایط زنان مبتلا به خشونت خانگی در جوامع مهاجرتی به همراه داشته باشد (موریرا و همکاران، ۲۰۲۱).

یافته دیگر این مطالعه عوامل فردی اثر گذار بر خشونت خانگی علیه زنان با همسران مهاجر بود. این یافته با مطالعات شوری و همکاران (۲۰۲۳) و موهان و همکاران (۲۰۲۲) همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت عوامل فردی شامل ویژگی‌ها و وضعیت فردی زنان ایرانی می‌تواند به شکل‌های مختلفی بر تجربه خشونت خانگی با همسران مهاجر افغانستانی تأثیر بگذارد. سن فرد می‌تواند در تجربه خشونت خانگی تأثیر گذار باشد؛

زنان جوان ممکن است به دلیل ناتوانی در مقابل تهدیدها و فشارهای خانوادگی و اجتماعی بیشتر در معرض خطر خشونت قرار بگیرند (یمانی و سکاری، ۲۰۲۲). سطح تحصیلات زنان نقش مهمی در فرصت‌ها و استقلال اقتصادی آن‌ها دارد؛ زنان با تحصیلات کمتر ممکن است در معرض خشونت اقتصادی و روانی بیشتری باشند. نوع شغل زنان نیز می‌تواند بر تجربه خشونت خانگی اثر داشته باشد؛ برخی شغل‌ها ممکن است باعث محدودیت‌های اقتصادی یا اجتماعی شود که زنان را به خشونت مستعدتر کند. وضعیت مالی و اقتصادی زنان نیز تأثیر گذار است؛ زنانی که از لحاظ مالی ناتوان هستند ممکن است به دلیل وابستگی به همسر یا خانواده‌هایشان در معرض خشونت اقتصادی باشند (گوکدمیر و همکاران، ۲۰۲۲). وضعیت سلامت روانی زنان نیز بر تجربه خشونت خانگی تأثیر می‌گذارد؛ زنان با مشکلات روانی ممکن است به دلیل ضعف در مقابل فشارهای خشونت آسیب بیشتری ببینند. این عوامل فردی می‌توانند در تعیین درجه و نوع خشونت که زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی تجربه می‌کنند، نقش مهمی داشته باشند. برای پیشگیری و مداخله در خشونت خانگی، لازم است به این عوامل فردی توجه داشته و برنامه‌های مناسبی برای افزایش آگاهی و ارتقاء وضعیت اجتماعی، اقتصادی و روانی زنان در جوامع مهاجرتی اجرا شود (گولاتی و دلی، ۲۰۲۰).

یافته دیگر این مطالعه عوامل خانوادگی و اجتماعی اثر گذار بر خشونت خانگی علیه زنان با همسر مهاجر افغانستانی بود. این یافته با مطالعات کالوخی و همکاران (۲۰۱۷) و سیدزاده ثانی و همکاران (۱۳۹۸) همسو است. عوامل خانوادگی و اجتماعی می‌توانند به شکل‌های مختلفی بر خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی تأثیر بگذارند. فرهنگ و مذهب خانواده‌ها می‌توانند نقش مهمی در شکل‌گیری ارزش‌ها و نگرش‌های اجتماعی داشته باشند که ممکن است خشونت را تحمیل یا تحمل کنند. ساختارهای خانوادگی که بر اساس احترام و تعامل سالم ساخته شده‌اند، معمولاً کمتر به خشونت خانگی تمایل دارند (گوکدمیر و همکاران، ۲۰۲۲). وضعیت اجتماعی نیز می‌تواند تأثیر گذار باشد؛ فقر، بیکاری، و ناتوانی‌های اجتماعی و اقتصادی می‌توانند عواملی باشند که به افزایش خشونت خانگی منجر می‌شوند. فشارهای اجتماعی نیز ممکن است خشونت خانگی را تحریک کنند یا اینکه از آن پنهان کنند. ارتباطات و ارتباطات درون خانواده نیز می‌تواند در تجربه خشونت خانگی تأثیر گذار

باشد؛ ارتباطات نامناسب و بی‌احترامی درون خانواده می‌تواند محیطی منفی را تشکیل دهد که خشونت را تشویق می‌کند (موهان و همکاران، ۲۰۲۲). ایجاد فرهنگ احترام به حقوق زنان و ارائه آموزش‌های فرهنگی و اجتماعی می‌تواند به کاهش خشونت خانگی کمک کند. این عوامل خانوادگی و اجتماعی، اگر با نگرش‌ها و رفتارهای مناسب ترکیب شوند، می‌تواند به کاهش خشونت خانگی علیه زنان کمک کنند. ایجاد فرهنگ احترام به حقوق زنان، ارائه آموزش‌های فرهنگی و اجتماعی، و تقویت ارتباطات سالم در خانواده می‌تواند از جمله راهکارهای مؤثر در این زمینه باشند (شوری و همکاران، ۲۰۲۳). همچنین، پشتیبانی از برنامه‌ها و سازمان‌های مرتبط با پیشگیری از خشونت خانگی و ایجاد قوانین و سیاست‌های مؤثر در این زمینه نیز از اهمیت بالایی برخوردار است. توانمندسازی زنان از طریق ارائه فرصت‌های اقتصادی، حمایت از تحصیلات، و افزایش آگاهی از حقوق خود، نیز به پیشگیری از خشونت خانگی کمک می‌کند. به طور کلی، افزایش آگاهی اجتماعی و توانمندی‌های فردی و اجتماعی می‌تواند به طور موثری از خشونت خانگی علیه زنان جلوگیری کند و محیطی سالم‌تر برای زندگی خانواده‌ها فراهم کند.

یکی دیگر از یافته‌های این مطالعه آن بود که عوامل مرتبط با همسر افغانی می‌تواند بر خشونت خانگی علیه زنان اثرگذار باشد. این یافته با مطالعه صادقی و مهدی‌نژاد (۱۳۹۸)؛ سانتوز (۲۰۲۲) همسو است. عوامل مرتبط با همسر افغانی می‌تواند به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر خشونت خانگی علیه زنان ایرانی اثرگذار باشند. وضعیت اجتماعی و اقتصادی همسر افغانی می‌تواند نقش مهمی در ایجاد یا تقویت خشونت خانگی داشته باشد؛ افرادی که با مشکلات اقتصادی روبرو هستند ممکن است به صورت ناخواسته به خشونت متوسل شوند یا فشارهای اقتصادی برای زندگی در کشور خارج از وضعیت نرمال باعث افزایش تنش‌ها و خشونت‌های خانوادگی شود (سانتوز، ۲۰۲۲). سطح تحصیلات، تجربه‌های فرهنگی، و نگرش‌های جنسیتی همسر افغانی نیز می‌تواند به عنوان عوامل مؤثر در تشکیل الگوهای رفتاری و نگرش‌های خانوادگی ایفای نقش کند. مثلاً، اگر همسر افغانی دارای نگرش‌های سنتی و پذیرش نمایش ادراک‌های مشترک نباشد، می‌تواند به عنوان یک عامل منفی در تجربه زنان ایرانی در خارج از کشور عمل کند. به طور کلی، همسر افغانی با ویژگی‌ها و شرایط اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، و نگرش‌های خود می‌تواند به شکل‌دهی

خشونت خانگی علیه زنان ایرانی در محیط‌های مهاجرتی تأثیرگذار باشد. این نکات نشان می‌دهند که درک دقیق از عوامل مرتبط با همسر افغانی و ارائه راهکارهای مناسب در این زمینه می‌تواند به پیشگیری از خشونت خانگی و بهبود وضعیت زنان کمک کند (موریرا و همکاران، ۲۰۲۱). عوامل سازمانی و قانونی می‌تواند به طور قابل توجهی بر خشونت خانگی علیه زنان اثرگذار باشند. این عوامل شامل تدابیر و سیاست‌هایی است که در سطح سازمان‌ها و نهادهای قانونی و حکومتی اجرا می‌شوند. به طور خاص، قوانین حمایتی و محافظتی که برای زنان در نظر گرفته می‌شوند می‌تواند از اهمیت بالایی برخوردار باشند. تدابیر سازمانی می‌تواند شامل ارائه خدمات حمایتی و مشاوره به زنانی که در معرض خشونت خانگی هستند، تشکیل دوره‌های آموزشی برای افزایش آگاهی و توانمندسازی زنان، و ارتقای آگاهی عمومی از این مسئله باشند. همچنین، سیاست‌های اجتماعی که به ترویج ارزش‌های احترام و تعامل در جوامع مهاجرتی می‌پردازند، می‌تواند به کاهش خشونت خانگی کمک کند (هونیه آسراتیه، ۲۰۲۲). اجرای قوانین محافظتی که حقوق زنان را تأیید و حمایت می‌کنند، از جمله قوانینی که برای جلوگیری از خشونت خانگی و تنبیه مرتکبان آن تدوین می‌شوند، نقش مهمی در کاهش خشونت خانگی دارند. تأمین دسترسی به دادگاه‌ها و مراکز حمایتی، و تدابیر تشویقی برای گزارش خشونت خانگی و ارائه کمک به زنان متضرر نیز از دیگر اقدامات قانونی است که می‌تواند اثرگذار باشد. به طور کلی، ارتقای سطح حمایت قانونی و سازمانی برای زنان می‌تواند به کاهش خشونت خانگی علیه آنان کمک کند و محیطی امن‌تر برای زندگی زنان مهاجر فراهم سازد.

از محدودیت‌های پیش‌روی این مطالعه محدودیت در انتخاب نمونه مناسب از زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانی بود. به دلیل مشکلاتی مانند دسترسی محدود به شرکت‌کنندگان یا نمایندگی ناکافی از اقشار مختلف، نمونه‌گیری منطبق با جامعه مورد مطالعه در این مطالعه با دشواری همراه بود. عدم دسترسی به بودجه کافی محدودیت‌هایی برای جمع‌آوری داده‌ها بوجود آورد. مطالعه خشونت خانگی ممکن است با مسائلی مرتبط با حریم خصوصی، ترس یا استرس شرکت‌کنندگان، یا مسائل حقوقی مربوط به افشای اطلاعات شخصی همراه باشد؛ بنابراین این ممکن است بر محدودیت در ارائه اطلاعات توسط مشارکت‌کنندگان منجر شود. برخی از آن‌ها حاضر به همکاری نبودند و به سختی درباره تجارب ناخوشایند خود بروز

می‌دادند. برای مقابله با خشونت خانگی علیه زنان با همسران مهاجر افغانستانی، لازم است اقدامات گسترده‌ای در سطح فرهنگی، اجتماعی، و سیاستی انجام شود. ارتقای آگاهی عمومی درباره حقوق زنان و پیامدهای منفی خشونت خانگی، از جمله اقدامات مهم است. همچنین، تقویت ارتباطات خانوادگی و ترویج ارزش‌های احترام و تعامل درون خانواده نیز از اهمیت بالایی برخوردار است. در سطح سیاستی، لازم است قوانین محافظت‌کننده و مکرری در خصوص حقوق زنان و پیشگیری از خشونت خانگی تدوین و اجرا شود. تأمین دسترسی به خدمات حمایتی و مشاوره نیز از دیگر اقدامات مهم است که می‌تواند به افزایش ایمنی و حمایت از زنان تحت خشونت کمک کند. به‌طور کلی، توجه به عوامل خانوادگی، اجتماعی، و سازمانی و اجرای اقدامات کارآمد در هر یک از این زمینه‌ها می‌تواند به کاهش خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانستانی کمک کند و بهبود شرایط زندگی این زنان را تضمین کند. به‌منظور مقابله با اثرات منفی خشونت خانگی علیه زنان ایرانی با همسران مهاجر افغانی، لازم است که روی عوامل مرتبط با همسر افغانی تمرکز کرد. افزایش سطح آگاهی و توانمندسازی همسران افغانی درباره حقوق زنان و پیامدهای منفی خشونت خانگی می‌تواند مؤثر باشد. ارائه آموزش‌های فرهنگی و جنسیتی به همسران افغانی، به‌ویژه در مورد ارزش‌های احترام و تعامل متقابل، می‌تواند به کاهش خشونت خانگی کمک کند. همچنین، حمایت از توانمندسازی اقتصادی همسران افغانی، ارائه خدمات حمایتی و مشاوره، و تأمین دسترسی به منابع اقتصادی مستقل می‌تواند از عواملی باشد که به کاهش فشارهای اقتصادی و اجتماعی بر روی خانواده‌ها و کاهش خشونت خانگی کمک کند. همچنین، لازم است که سیاست‌ها و قوانین حمایتی و محافظت‌کننده نسبت به زنان و خانواده‌ها در جوامع مهاجرتی تقویت شود تا از حقوق زنان و پیشگیری از خشونت خانگی به‌طور موثرتر حمایت شود. اجرای این اقدامات در سطح سازمان‌ها و اجتماع، به‌ویژه در بستر فرهنگی و قانونی، می‌تواند بهبود چشمگیری در وضعیت زنان و خانواده‌های مهاجر در این زمینه داشته باشد.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در رشته روانشناسی در دانشکده روانشناسی دانشگاه علامه طباطبائی است. به جهت حفظ رعایت اصول اخلاقی در این پژوهش سعی شد تا جمع‌آوری اطلاعات پس از جلب

رضایت شرکت‌کنندگان انجام شود. همچنین به شرکت‌کنندگان درباره رازداری در حفظ اطلاعات شخصی و ارائه نتایج بدون قید نام و مشخصات شناسنامه افراد، اطمینان داده شد. **حامی مالی:** این پژوهش در قالب رساله دکتری و بدون حمایت مالی می‌باشد.

نقش هر یک از نویسندگان: این مقاله از رساله دکتری نویسنده اول و به راهنمایی نویسنده دوم و مشاوره نویسنده سوم استخراج شده است.

تضاد منافع: نویسندگان همچنین اعلام می‌دارند که در نتایج این پژوهش هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از اساتید راهنما و مشاوران این تحقیق و مشارکت-کنندگانی که در این پژوهش شرکت کردند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

References

- Akhmedshina, F. (2020). Violence against women: A form of discrimination and human rights violations. *Mental Enlightenment Scientific-Methodological Journal*, (1), 13-23. [DOI: <https://doi.org/10.26719/MESMJ.2020.1.2>]
- Berniell, I., & Facchini, G. (2021). COVID-19 lockdown and domestic violence: Evidence from internet-search behavior in 11 countries. *European Economic Review*, 136, 1-11. [DOI: <https://doi.org/10.1016/j.euroecorev.2020.103877>]
- Edleson, J. L. (1999). Children's witnessing of adult domestic violence. *Journal of Interpersonal Violence*, 14, 839-870. [DOI: <https://doi.org/10.1177/088626099014008001>]
- Garcia-Moreno, C., Jansen, H. A., Ellsberg, M., Heise, L., & Watts, C. H. (2006). Prevalence of intimate partner violence: Findings from the WHO multi-country study on women's health and domestic violence. *The Lancet*, 368(9543), 1260-1269. [DOI: [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(06\)69523-8](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(06)69523-8)]
- Gokdemir, O., Cabrita, A. L., Pavlov, R., & Bhattacharya, S. (2022). Domestic Violence: Rehabilitation Programme for the Victim and Violent / Predator. *Social work in public health*, 37(5), 448-455. <https://doi.org/10.1080/19371918.2021.2019165>
- Gulati, G., & Kelly, B. D. (2020). Domestic violence against women and the COVID-19 pandemic: What is the role of psychiatry?. *International journal of law and psychiatry*, 71, 101594. <https://doi.org/10.1016/j.ijlp.2020.101594>
- Hunie Asratie, M. (2022). Domestic violence during COVID-19 pandemic among pregnant women registered for antenatal care and selected adverse pregnancy outcomes in Amhara region Ethiopia: Prospective cohort study design. *Clinical Epidemiology and Global Health*, 17, 1-12. [DOI: <https://doi.org/10.1016/j.cegh.2022.100921>]
- Kalokhe, A., del Rio, C., Dunkle, K., Stephenson, R., Metheny, N., Paranjape, A., & Sahay, S. (2017). Domestic violence against women in India: A systematic review of a decade of quantitative studies. *Global Public Health*, 12(4), 498-513. [DOI: <https://doi.org/10.1080/17441692.2015.1114282>]
- امیر مظاهری، امیر مسعود؛ قدر بند فرد شیرازی، زینب (۱۳۹۳). بررسی عوامل مؤثر بر خشونت خانگی علیه زنان و علت تحمل خشونت توسط آنان (مطالعه موردی: شهر نورآباد ممسنی). فصلنامه مطالعات جامعه شناختی ایران، ۴(۱۵)، ۲۷-۴۶. <https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=275407>
- جعفری، سیده زهرا؛ پروین، فاطمه (۱۴۰۱). مروری بر انواع خشونت علیه زنان در ایران در بین سال های ۱۳۹۹ الی ۱۴۰۰. مجله پرستاری و مامایی، ۲۰(۴)، ۲۷۹-۱۶۹. <http://dx.doi.org/10.52547/unmf.20.4.269>
- دانش، پروانه؛ شربتیان، محمد حسن؛ طوافی، پویا (۱۳۹۶). تحلیل جامعه شناختی خشونت خانگی علیه زنان و رابطه آن با احساس امنیت در خانه (مطالعه موردی زنان ۱۸-۵۴ سال شهر میانه). پژوهش های راهبردی امنیت و نظم اجتماعی، ۶(۱۶)، ۷۲-۴۷. <https://www.sid.ir/paper/505274/fa>
- سید زاده ثانی، سید مهدی؛ عبدالمهدی، احمد سعید (۱۳۹۸). عوامل مؤثر بر بزه دیدگی خشونت های خانوادگی (مطالعه موردی: مراجعه کننده به نهادهای اجتماعی ولایت هرات). مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، ۱۸(۴)، ۳۸۴-۳۷۳. <http://sjsph.tums.ac.ir/article-1-۳۷۳-۳۸۴>
5833-fa.html
- صادقی شهر، رضا؛ مهدی نژاد، الهه (۱۳۹۸). بررسی جلوه ها و انواع خشونت علیه زنان در پنج زمان دهه هفتاد شمسی. نشریه پژوهش های ادبی، ۱۶(۶۶)، ۱۱۹-۹۱. <https://lire.modares.ac.ir/article-41-44134-fa.html>
- کورنگ بهشتی، فرشته؛ ترکمان، سمیه (۱۴۰۱). اثربخشی آموزش مهارت های ارتباطی بر عزت نفس، کمال گرایی و فرسودگی زناشویی در زنان مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر تهران. فصلنامه علمی-پژوهشی روش ها و مدل های روان شناختی، ۱۳(۵۰)، ۱۶۲-۱۵۱. <https://doi.org/10.30495/jpmm.2023.29899.3581>
- کوه بومی، ژاله؛ قمری، محمد؛ حسینیان، سیمین (۱۴۰۱). نقش میانجی گر تاب آوری در رابطه بین سبک های مقابله ای با کیفیت زندگی و خشونت خانگی علیه زنان در دوران قرنطینه کورونا ویروس. پژوهش های روان شناسی اجتماعی، ۴۸، ۷۵-۸۸. <https://doi.org/10.22034/spr.2023.355679.1772>
- نریمانی، محمد؛ آقامحمدیان، حمید رضا (۱۳۸۴). بررسی میزان خشونت مردان علیه زنان و متغیرهای مرتبط با آن در میان خانواده های ساکن در شهر اردبیل. فصلنامه اصول بهداشت روانی، ۷(۲۷-۲۸)، ۱۱۳-۱۰۷. <https://doi.org/10.22038/jfmh.2005.1856>

- Karakuş, C., & Göncü-Köse, A. (2022). Relationships of domestic violence with bullying, silencing-the-self, resilience, and self-efficacy: Moderating roles of stress-coping strategies. *Current Psychology*. Advance online publication. [DOI: <https://doi.org/10.1007/s12144-022-03125-8>]
- Kourtı, A., Stavridou, A., Panagoulı, E., Psaltopoulou, T., Spiliopoulou, C., Tsolia, M., Sergentanis, T. N., & Tsitsika, A. (2023). Domestic Violence During the COVID-19 Pandemic: A Systematic Review. *Trauma, violence & abuse*, 24(2), 719–745. <https://doi.org/10.1177/15248380211038690>
- Mohan, R., Frey, L. M., Menon, P., Prakash, M. P., & Bonin, S. (2022). Surviving Domestic Violence in Rural India: An Exploratory Study of the Influence of Legal Awareness on Women's Coping Methods. *Journal of Positive School Psychology*, 6(4), 6240–6257. [DOI: <https://doi.org/10.1037/scp0000265>]
- Moon, C., Lim, S., & Kim, Y. (2023). Domestic violence towards children in Kenya and Zambia during the COVID-19 pandemic. *Public Health*, 221, 17–22. [DOI: <https://doi.org/10.1016/j.puhe.2020.07.033>]
- Moreira, D. N., & Pinto da Costa, M. (2021). Should domestic violence be or not a public crime?. *Journal of public health (Oxford, England)*, 43(4), 833–838. <https://doi.org/10.1093/pubmed/fdaa154>
- Santos, D. A., Auler Bittencourt, E., Andréa Cristina de Moraes Malinverni, A., Kisberi, J., Vilaça, S., & Iwamura, E. (2022). Domestic violence against women during the Covid-19 pandemic: A scoping review. *Forensic Science International: Reports*, 5, 1–6. [DOI: <https://doi.org/10.1016/j.fsr.2020.100143>]
- Shorey, S., Min, C., Chua, S., Chan, V., & Yin, C. Chee, I. (2023). Women living with domestic violence: Ecological framework-guided qualitative systematic review. *Aggression and Violent Behavior*, 71, 1–9. [DOI: <https://doi.org/10.1016/j.avb.2023.101681>]
- Walker, L. E. (2016). *The battered woman syndrome*. Springer Publishing Company.
- Walker-Descartes, I., Mineo, M., Condado, L. V., & Agrawal, N. (2021). Domestic Violence and Its Effects on Women, Children, and Families. *Pediatric clinics of North America*, 68(2), 455–464. <https://doi.org/10.1016/j.pcl.2020.12.011>
- World Health Organization. (2018). WHO: Addressing violence against women: Key achievements and priorities. Retrieved from: <https://apps.who.int/iris/handle/10665/275982>
- Yemane, R. E. H., & Sokkary, N. (2022). Sexual Assault/Domestic Violence. *Obstetrics and gynecology clinics of North America*, 49(3), 581–590. <https://doi.org/10.1016/j.ogc.2022.02.020>
- Mazaheri, A., Masoud Amir, Qadrband Shirazi, Z. (2014). Investigating the factors affecting domestic violence against women and the reasons for their tolerance of violence (case study: Noorabad Mamassani city). *Iranian Journal of Sociological Studies*, 15(4), 27–46. (Persian). <https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=275407>
- Jafari, S. Z., & Parvin, F. (2022). A review of types of violence against women in Iran during the years 2020–2021. *Journal of Nursing and Midwifery*, 20(4), 169–279. (Persian). <https://dx.doi.org/10.52547/unmf.20.4.269>
- Danesh, P., Sharbatian, M. H., & Tavafi, P. (2017). Sociological analysis of domestic violence against women and its relationship with home security (case study: women aged 18–54 in Miandoab city). *Strategic Research on Social Order and Security*, 16(6), 47–72. (Persian). <https://www.sid.ir/paper/505274/fa>
- Seyyedzadeh Sani, S. M., & Abdollahi, A. S. (2019). Effective factors in the perception of family violence (case study: visitors to social institutions in Herat province). *Journal of School of Public Health and Institute of Health Research*, 18(4), 373–384. (Persian). <http://sjsph.tums.ac.ir/article-1-5833-fa.html>
- Sadeghi Shahpar, R., & Mahdinia, E. (2019). Examination of manifestations and types of violence against women in five periods of the 1970s. *Literary Research Journal*, 66(16), 91–119. (Persian). <https://lire.modares.ac.ir/article-41-44134-fa.html>

- Beheshti Korang, F., & Turkman, S. (2022). Effectiveness of communication skills training on self-esteem, perfectionism, and marital burnout in women attending counseling centers in Tehran. *Methods and Models in Psychological Research Quarterly*, 50(13), 151-162. (Persian).
<https://doi.org/10.30495/jpmm.2023.29899.3581>
- Koohboomi, Z., Ghomri, M., & Hosseynian, S. (2022). The mediating role of resilience in the relationship between coping styles, quality of life, and domestic violence against women during the COVID-19 coronavirus quarantine period. *Social Psychological Research*, 48, 75-88. (Persian).
<https://doi.org/10.22034/spr.2023.355679.1772>
- Narimani, M., & Aghamohammadian, H. R. (2005). Investigation of the prevalence of men's violence against women and associated variables among families residing in Ardabil city. *Fundamentals of Mental Health Journal*, 27-28(7), 107-113. (Persian).
<https://doi.org/10.22038/jfmh.2005.1856>